

תת"ע 2626/11/08 - עומר אסדי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2626-11-08 מדינת ישראל נ' אסדי
תיק חיצוני: 12101008410

בפני	השופט אבישי קאופמן
מבקשים	עומר אסדי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

הנאשם עותר לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות ביום 10.9.2009.

המדובר בדוח בגין שימוש בטלפון בעת נהיגה, שנמסר לידי הנאשם ביום 31.5.08. הנאשם הגיש בקשה להישפט וזמן לדיון ליום 12.1.09. במועד זה לא התייצב הנאשם ונדון לקנס.

הנאשם הגיש, באמצעות עו"ד סנאללה, בקשה לביטול פסק הדין. המאשימה הסכימה לבקשה, פסק הדין בוטל והתיק נקבע להקראה ליום 10.5.09. במועד זה התייצב הסנגור והתיק נקבע לתזכורת התביעה בלבד ליום 10.6.

במועד הנ"ל הודיעה המאשימה כי בדקה את טענות הסנגור והחליטה להמשיך בהליכים. התיק נקבע ליום 10.9.09. במועד זה לא הייתה התייצבות מטעם הנאשם וסנגורו, הנאשם הורשע בשנית וגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.

ביום 17.9.2015, דהיינו לאחר שש שנים (!) הגיש הנאשם בקשה חוזרת לביטול פסק הדין, הפעם באמצעות עו"ד אסדי, הנאשם מסביר כי עורך דינו הקודם לא התייצב לדיון מחמת רשלנות, וככל הנראה מאחר וחדל מעיסוקו ומאחר ונבחר לראשות מועצה מקומית.

הנאשם מסביר כי הוא נדרש כיום לשלם סכום של 3,000 ₪ בגין עבירה שלא ביצע, והדבר גורם לו ל"נזק בלתי הפיך".

המאשימה מתנגדת לבקשה, טוענת כי הנאשם זומן כדין באמצעות בא-כוחו לדיון שנערך זה מכבר, התיק הסתיים לפני שש שנים ואין מקום לשוב ולדון בו כיום.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ושבתי ועיינתי בחומר שבתיק, אני מקבל את עמדת המאשימה **ודוחה את הבקשה לביטול פסק הדין.**

לא רק כי הסנגור (דאז) זומן כדין לישיבה אליה לא התייצב, אלא שגזר הדין הומצא למשרדו בסמוך לאחר מכן - ביום 17.9.09.

גם אם אקבל כי הסנגור לא הודיע לנאשם על הדיון ואף לא על גזר הדין, אינני מקבל כי הנאשם רשאי היה להתעלם מההליך במשך שש שנים, לעצום את עיניו ולסבור כי ההליך הסתיים בדרך פלאית כלשהו בלי ידיעתו.

הנאשם הינו תושב דיר אל אסד, ויודע היטב כי עו"ד סנאללה נבחר לראש הרשות לפני מספר שנים וחדל מעיסוק בעריכת דין. הנאשם לא טרח לפנות למר סנאללה לברר את גורל התיק, ומובן כי לא פנה לבית המשפט לבירור תוצאת ההליך.

האמנם סבר הנאשם בתום לב כי ההליך נמשך במשך שש שנים, כאשר סנגורו כבר אינו פעיל והוא לא מקבל כל עדכון או הזמנה? אינני מקבל אפשרות זו, ואין בבקשה שבפניי הסבר של ממש הכיצד דבר זה ייתכן.

בעפ"ת 22997-05-14 **סאלח אבו כוש נ' מדינת ישראל** שב והזכיר בית המשפט המחוזי כי המגמה בענייני תעבורה הינה שלא להתייחס בסלחנות למחדלים דיוניים, אלא להעדיף את המחיר האקראי של נשיאה בעונש עקב תקלה דיונית על פני המחיר החברתי של כרסום ביעילות האכיפה. סבורני שדברים אלה נכונים על אחת וכמה כאשר למחדל שבאי הופעה לדיון מצטבר מחדל של הגשת בקשת הביטול לאחר שש שנים מיום הדיון.

אף הטענה ל"נזק בלתי הפיך" אינה יכולה כשלעצמה להצדיק את הביטול. יש לזכור כי על הנאשם נגזר קנס בלבד, וגם אם מגיע היום הקנס לשיעור של 3,000 ₪, עדיין מדובר בעניין כלכלי בלבד. במקרה חמור בהרבה נדחו בקשתיהם של מי שהוטלה עליהם פסילת רשיון לקתופות ממשוכות בנות מספר שנים ואשר מחדלם הדיוני היה קל בהרבה. ראו לדוגמא רע"פ 9183/11 **הרש הסנפרץ נ' מדינת ישראל**, רע"פ 5350/15 **סוהיל זועבי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 5264/08 **אילן ללום נ' מדינת ישראל** ורבים אחרים.

עוד יש לציין כי לא אחת נדחו בקשות לביטול, תוך שההחלטות מאושרות בבתי המשפט המחוזיים ובבית המשפט העליון מקום שמקור המחדל הוא בסנגור המייצג ולא בנאשם עצמו. ראו לעניין זה לדוגמאות ספרות מני רבות מספור רע"פ 5377/03 **וג'די גמ'לא נ' מדינת ישראל**, רע"פ 1381/07 **דיניאן דכה נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8333/09 **פיראס חביבי נ' מדינת ישראל**.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015.